

Релігія чи Христос?

Вступ:

Той хто винайшов соску-пустушку, був абсолютним генієм.

Хто з вас користувався цим винаходом?

Коли дитина ще маленька, то цей засіб допомагає заспокоїти дитину. Але, якщо хтось використовує соску після 16 то це виглядає щонайменше як ненормально.

Пустушки ніколи не були розроблені для того, щоб вирішити проблему, вони були створенні для того, щоб замінити груди на соску.

Пустушка дуже схожа на релігію. Релігія ніколи не є відповіддю на проблеми, вона є лише заміною. Схожа до дитини, яка не може спати без соски.

Коли у наше життя приходять якісь проблеми, або ж навіть трагедії, люди стають дуже релігійними. Але часто ця релігійність триває рівно стільки скільки тривають проблеми.

Криза проходить і все повертається до звичного життя. І релігійність кудись зникає.

Кожного разу трагедія трапляється, люди стають дуже релігійними. Часто така релігійність триває недовго. Після того, як криза заспокоїлася і все повернеться до звичного життя.

Причиною цього є те, що релігія ніколи не дає відповіді на питання життя, вона їх підмінює.

- Чому ти відвідуєш богослужіння? Чому ходиш до церкви?
- Чому дотримуєшся тих чи інших традицій?
- Що робить тебе віруючою людиною?
- Яким чином ти плануєш отримати спасіння від гріхів і пекла?
- Що тобі потрібно робити, щоб бути віруючим?

Відповіді на ці кілька запитань, зможуть допомогти розібратися, чи бува я не задовольняюся соскою-пустушкою.

Луки 5:33-36

33 Вони ж відказали Йому: Учні Івана часто постять і моляться, *учні* фарисеїв також, а Твої їдять і п'ють!

34 Він промовив до них: Чи можете ви змусити постити весільних гостей, доки молодий з ними?

35 Але прийдуть дні, коли молодого заберуть від них, тоді в ті дні й поститимуть!

36 І Він розповів їм притчу, що ніхто, відірвавши кусок нового одягу, не пришиває до старого одягу, бо і нове порве, і до старого не згодиться латка з нового.

37 І ніхто не вливає молодого вина в старі бурдюки, бо молоде вино прорве бурдюки — і само вилетиться, і бурдюки пропадуть.

38 Але молоде вино треба вливати до нових бурдюків, [тоді те і друге збережеться].

39 І ніхто, покуштувавши старого, не схоче молодого, бо скаже: Старе краще!

- Про що пише Лука? Яка головна ідея цього уривку?
- Реакцією на що є ці рядки?

Ми з вами уже кілька місяців вірш за віршем подорожуємо по Євангелії Луки.

Сьогодні ми продовжуємо іти далі, і щоб краще зрозуміти те, що тут написано, важливо зрозуміти контекст.

Контекст – це написане перед цим і після цього.

Цей сюжет є реакцією на подію, яка відбулася вище. Про неї ми детально говорили минулого разу.

Ісус кличе людину, яка мала не те, що погану репутацію стати своїм учнем, а була ненависною для більшості суспільства того часу. Це був зрадник, який перейшов на бік ворога і непогано від того жив. Йдеться про митника Левія.

Але стається неординарна подія. Ісус не те, що нехтує всі суспільні настрої і починає розмову з цим типом, Ісус кличе стати його своїм учнем, апостолом. Після цього Він іде до нього в дім, у якому зібралися усі такі як Левій.

Будь хто, хто хоч трохи був патріотом був глибоко обурений. А релігійні фарисеї не зупинилися на обуренні, вони висунули звинувачення Христу, що той їсть і п'є з грішниками.

Іншими словами Ісус сам є грішником, адже розділяє з ними свій час і їжу.

Більше того, фарисеї висунули претензію до учнів Ісуса, звинувативши їх і не духовності, через те, що ті не виконують традицій і не дотримуються посту.

Що цей текст може навчити нас?

Чи насправду віруючими є ті, які ретельно виконують різні релігійні правила і традиції?

Християнське життя – це свято, а не похмурі традиції

Піст

Більшість людей вважають, що дуже добре розуміють, що таке релігія. Більшість вважає що це йдеться про людей, які не роблять зла і роблять добро.

Людина перестає красти, грішити з чужими жінками, випивати. Людина силою волі долає свої звички і починає ходити до церкви, робити добрі вчинки, займатися благодійністю, читати Біблію.

Ми не відрізняємося від людей часів Ісуса Христа, бо вони так само думали. Вони спостерігали за Христом і Його учнями, вони побачили, що вони добрі люди. Вони не пиячили, не обманювали жінок, не крали. Вони завжди були по суботах в синагозі. Вони багато говорили про Бога, і тому вони були дуже релігійними людьми.

Але було, щось, що відрізняло їх від інших дійсно релігійних людей. Учні Ісуса не постилися.

Тоді, якщо ти серйозно ставився до релігії то неодмінно мав поститися. Усі бачили, як це потрібно робити. Фарисеї посипали голову попелом, і робили це дуже публічно, щоб усі бачили їхню побожність.

Більше того, вони прийняли рішення поститися двічі на тиждень у понеділок і четвер, хоча Бог наказав посту лише один день у рік на свято Йом Кіппур – День Очищення, але фарисеї перегнули цю вимогу у сто разів, лише заради того, щоб продемонструвати свою релігійність.

Піст був одним з трьох найважливіших релігійних обов'язків, поруч з молитвою і милостинею.

Запитання фарисеїв, яке вони поставили Ісусу насправді означали трохи інше:

Вони запитували:

Чому твої учні щасливі, у той час коли вони мають бути релігійними?

Фарисеї розуміли релігійність як серйозність і смуток. Фарисей не міг бути духовним, якщо він не практикував піст і не був з похмурих обличчям.

Вони думали що для того, щоб бути духовними потрібно робити те чого не хочеться і утримуватися від того чого хочеться.

Почаївська Лавра

Десь два чи три роки тому мені вдалося побувати в Почаївській Лаврі. Те що я побачив мене дуже вразило. Я був разом з групою у якій були дівчата в штанах. Для того, щоб потрапити на територію Лаври, їм запропонували якісь рядна, щоб ті поробили собі довжелезні спідниці.

Дехто обурювався але все ж таки натягнув на себе цю одежу. Коли ми зайшли в якийсь з храмів, то там були люди, які спостерігали за тим, щоб ніхто не сміявся, якщо раптом таке ставалося, то відразу лунало зауваження...

Більшість людей думаючи про релігію, про церкву мають саме таку уяву. Але чи це правильно? Чи саме про такі відчуття і саме до такого закликав Ісус?

Весілля

Даючи відповідь про справжню релігійність або побожність Ісус приводить приклад весілля, на якому усі радіють і святкують.

Єврейське весілля було дуже веселим святом. Таке свято тривало не кілька годин, а кілька днів, а навіть тижнів. Протягом тижня найближчі друзі, розділяли радість одруження. На весіллі могли бути багато людей, бідних простих. Для декого така можливість випадала раз на все життя. Радість, свято, велика кількість людей. Спілкування, ситість...

Учні Ісуса зрозуміли, що життя по Божому – це життя радості, а не скорботи.

Ісус каже, що у них буде час на смуток а зараз час для радості. Дійсно незабаром прийшов важкий час для учнів, коли Ісуса схопили, побили і розп'яли. Але Він вийшов з могили і горе поступилося радості Воскресіння.

Нажаль, Біблія багатьма сприймається як Книга безвиході, правил і норм і дуже серйозних богословських питань.

Бог розглядається як сидячий на небі поліцейський, який е хоче, щоб люди веселилися. Бог похмурий, вкрай серйозний і служити Йому – це важка праця – правильно?

Це не точна картина Біблії або Бога, який надихнув на її написання.

Один чоловік відомий у минулому Джон Уеслі сказав:

«Кисла побожність – це релігія сатани... вона виникла серед невдоволених напіврелігійних людей, у яких було достатньо релігії, щоб зробити себе нещасними, але недостатньо, щоб принести якусь користь».

Слова «щасливий, задоволений, радісний, веселий, життєрадісний, підбадьорювати, сміятися, не занепадати духом зустрічається у Біблії більше 700 разів. Той хто думає, що бути християнином нудно і сумно, не знає ні Біблії ні Бога.

Бог часто застосовує своє тонке відчуття гумору. Чого лише вартує історія початку народу Ізраїлю.

Коли Аврааму виповнюється 100 років а безплідній Саррі 90, Бог дає їм сина і каже щоб назвали його Ісааком. Ісак – означає буде сміятися.

Коли з людської точки зору народження було не можливим, Бог робить неможливе і дає Ісаака, відновлює радість і сміх у їхньому житті.

Справжня радість не є плодом речей або обставин. Радість – це не відсутність неприємностей, а присутність Христа.

Ісус не обіцяє життя без проблем. Навпаки Він обіцяє скорботу, гоніння, але коли це з Христом і заради Нього, то це наповнює нас Його радістю

Клайв Льюїс сказав:

«Не дозволяйте своєму щастю залежати від чогось такого, що ви можете втратити»

Справжнє християнське життя пов'язане не з матеріальними речами, але з живими відносинами з Тим, Хто і є джерелом радості.

Християнське життя – це повне радості свято, а не похмура релігійність.

Християнське життя – це не покращення старого, а повністю нове життя

Далі Ісус розповідає дві притчі у яких розповідає, що Його прихід це не покращення єврейських релігійних традицій і ритуалів, а повністю нове одкровення.

Латки

Ісус не прийшов, щоб латати юдаїзм, але щоб відкрити нове життя.

Ісус цими історіями каже, що пришивання нового до старого юдаїзму матиме шкідливі наслідки:

- Пошкодить нове
- Не зможе зберегти старого

Ісус бере звичайні приклади, які були відомі кожному, щоб навчити нас духовних істин.

Більшість людей розуміють у чому суть цього прикладу. Він розповідає, що не доцільно нову тканину пришивати до старої. Бо після прання, проблема знову з'явиться.

Люди того часу вважали, що Ісус навчає того самого, і його мета оновити єврейську релігійність, але це було не так.

Ісус прийшов, щоб оновити життя, а не релігію.

Нове вино і старі бурдюки

Друга притча розповідає про відомий для слухачів факт. Йдеться про виноробство, або зберігання вина.

Тоді вино зберігали не в діжках, не в скляних пляшках, а у бурдюках. Бурдюк – це вичинена козяча шкіра, яка була зашита так, щоб можна було залити рідину.

Старі бурдюки втрачали еластичність і не змогли б втримати нове вино, яке продовжує процес бродіння.

Що ілюструє ця притча?

Вчення Євангелії, вчення Ісуса не може поміститися у старих формах Закону, воно має проявлятися новим способом.

Євреї не міг прийняти принципи і заповіді Ісуса і прилаштувати їх до старих форм юдаїзму.

Бо Ісус не пропонував залатати порваний старий одяг релігійності – Він приніс нове життя.

Застосування

Багато людей називають себе християнами, але насправді такими ніколи і не були. Бо не зрозуміли головної суті християнства.

Ви можете закрити злочинця у в'язниці, і він не буде продовжувати свою злочинну діяльність, але у серці він залишився тим самим. Коли у нього буде можливість, він обов'язково повернеться до свого старого життя.

Сперджен сказав:

«Людська природа дуже далеко зайшла, щоб її можна було виправити. Це не будинок, який потребує косметичного ремонту. Ні, цей будинок розвалився, фундамент підірваний, немає жодної дошки, яку б не поїв черв, він не стійкий, він повністю гнилий і вже готовий впасти. Бог не пробує його виправити, Він не укріплює стіни і не перефарбовує двері, Він вирішує знести його і відбудувати новий».

Коли Ісус приходить у життя людини, воно стає новим з середини.

Релігія як в'язниця, просто на певний час може утримати злочинця від злочину, а не може змінити життя.

Релігія керує розумом. Що думаємо, як ми думаємо і так далі.

Християнство керує серцем. Центром уваги серця завжди стоїть Бог, а не традиції і ритуали.

Бути християнином – це мати Бога у собі.

Євангеліє малює чітку картину того, що відбувається з тим, хто належить Ісусу, або тим у кому Бог живе.

Старе відходить і починається нове життя. Життя далеко не одноманітне, а цікаве, повне радості Божої турботи і опіки.

Християнське життя – це не опір змінам – це постійні зміни.

39 І ніхто, покуштувавши старого, не схоче молодого, бо скаже: Старе краще!

Ісус каже, що більшість людей, задоволені собою і не хочуть перемін.

Релігійність опирається перемінам, вона протистоїть чомусь новому. Засуджує і не приймає.

Євангеліє Ісуса Христа завжди несе оновлення. Там де смерть приходить життя. Там де темрява приходить світло, там де провина приходить прощення. Там де смуток приходить радість. Там де є Ісус, там є постійні переміни.

Фарисей Николім

Одного разу до Ісуса прийшов один з тих, хто двічі на тиждень дотримувався посту. Він захоплювався Ісусом. В розмові з цим чоловіком Ісус йому не пропонує п'ять кроків, щоб вдосконалити релігію Никодима. Ісус пропонує Никодиму почати все з початку. Почати з нуля.

Никодим був старим одягом і старим бурдюком. Він був високоморальною людиною. Але для того, щоб бути віруючим, йому потрібно було народитися знову.

Чому? Бо вся його релігія та поведінка були лише оболонкою. В середині він був старим, мертвим, твердим і грішним, віддаленим від Бога

Никодиму потрібні були зміни. Йому потрібне було нове серце, нова природа, нове народження, новий початок, новий бурдюк.

Сьогодні багато хто каже: «Ви не можете змінити людину». Це правда. Ви не можете змінити людську природу, але Бог може.

Думка про те, що людина не може змінитися – є великим обманом сучасності. Людина має бути змінена, якщо ми хочемо бути справжніми християнами.

Євангеліє Ісуса Христа – єдина сила у цьому світі, яка змінює людей назавжди. Це єдина сила у світі, яка може дати правильні мотиви і бажання робити те, що хоче Бог.

Все, що потрібне для цього – це щире бажання і готовність покаятися.

Покаятися – це не просто вчергове посповідатися. У нашій культурі покаятися – це розказати Богу про гріхи, але це не Біблійне розуміння.

Покаятися – це визнати що жив не правильно, жив у гріху, і тепер хочеш жити по-новому.

Коли ми каємося, і просимо прощення у Бога, ми починаємо себе бачити так, як нас Бачить Бог, і тоді починаються чудеса.

У твоєму домі може з'явитися зовсім інша атмосфера, інший настрій, нове щастя, яке ти думав вже пішло назавжди...

Коли ти стаєш новою людиною, з'являється надія для всіх твоїх проблем, які б вони не були.

З'являється надія полагодити напружені стосунки на роботі, знайти розуміння і відкрити нову любов до дружини чи чоловіка.

Не здавайся, надія є. Бог не відмовився від Свого світу. Бог не відмовився від цієї країни. Бог не відмовився від тебе. Він сьогодні може зробити дивні речі. Бог може, Бог готовий і чекає. Крок за тобою!

Секрет перемін не в силі волі. Це не таблетка. Це навіть не рішення. Не клятва, яку ви даєте. Секрет змін в собі – не в тому, що ви робите і говорите.

Секретом змін є те, що ви знаєте. Ви знаєте істину. Коли змінюється ваше мислення, змінюються ваші почуття. Коли змінюються почуття – змінюються вчинки.

Висновок

Християнське життя – це не похмура релігійність, а радісне свято

Християнське життя – це не покращення старого, а повністю нове життя

Християнське життя – це не опір змінам – а постійні переміни.

Один з найвідоміших байкарів світу у одній зі своїх байок розповів:

Коли між птахами і звірами розгорілася війна кажану хотілося належати до обох сторін.

Коли птахи перемагали, він обертався навколо і розповідав, що він птах; коли звірі вигравали, він ходив навколо і запевняв, що він звір.

Незабаром його лицемірство було викрите, і його відкинули і звірі і птахи. Йому довелося сховатися, і тепер він може з'явитися відкрито лише вночі.

Ви не можете бути одночасно релігійним і християнином. Якщо ви будете десь посередині, не матимете ні одного ні іншого.